

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 24 lutego 1932 r.
sygn. akt III Rw 2814/31**

Bieg terminów ulega zawieszeniu do czasu usunięcia przeszkód prawnych związanych z osobą kuratora.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dr. Bresiewicza,
a w obecności sędziego Sądu Najwyższego dr. Dbałowskiego i sędziego Sądu Najwyższego Grabowskiego jako sędziów,
w sporze umysłowo chorego Kazimierza Trzosa w Kobierzynie, powoda, zastąpionego przez kuratora Michała Brzóska, rolnika w Grabiu 31, działającego przez adw. dr. Leona Warenhaupta,
przeciw kuratorowi dla obrony ślubności pochodzenia nieletnich: (1) Tomasza i (2) Anieli Trzosów, w osobie adw. dr. Władysława Wieruskiego, pozwanemu,
o zaprzeczenie prawości rodu,
wskutek rewizji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego z dnia 6 października 1931 r., sygn. akt II Bc 634/31, którym ten sąd wskutek odwołania powoda zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 lutego 1931 r., sygn. akt I Cg 380/30,
po wysłuchaniu wniosku prokuratora Sądu Najwyższego Staszewskiego,
na posiedzeniu niejawnym postanowił:

uwzględnić rewizję, znieść zaskarżony wyrok, zwrócić sprawę sądowi odwoławczemu celem uzupełnienia rozprawy w kierunku niżej wytkniętym i ponownego załatwienia odwołania, a zarazem orzeczenia o kosztach przewodu rewizyjnego jako o dalszych kosztach sporu.

Uzasadnienie

Powód zaskarża wyrok sądu odwoławczego z przyczyn w § 503 pkt 2 i 4 k.p.c.¹ wymienionych. Obie są uzasadnione. Błąd prawny tego sądu, a zarazem i sądu pierwszej instancji polega na mylnej wykładni przepisu § 158 ABGB². Poprzednia kuratorka powoda, Katarzyna Trzosowa najpóźniej z chwilą urodzenia syna nieletniego Tomasza popadła w kolizję interesu powoda w zaprzeczaniu ślubności rodu tego nieletniego z własnym interesem zatajenia faktu popełnionego cudzołóstwa i winna była stosownie do przepisu

¹Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

²Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: *Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej*, Wiedeń 1811, cz. I-III.

§§ 201 i 282 ABGB o tej kolizji donieść sądowi kuratelnemu. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że sąd ten zwolniłby kuratorką z piastowanego urzędu stosownie do przepisu §§ 194 i 282 ABGB.

W tym stanie rzeczy z chwilą urodzenia nieletniego Tomasza, Katarzyna Trzosowa z przyczyny tej kolizji interesów nie może być uważana za prawnego zastępcę powoda. W następstwie tego dopiero od czasu ustanowienia nowego kuratora zaczął biec trzymiesięczny czasokres w § 158 ABGB przewidziany.

Gdy zaś sąd odwoławczy z ustalonego przez sąd pierwszej instancji stanu faktycznego nie wysnuł żadnych wniosków w kierunku dalszego wymogu tego paragrafu, tj. niemożności spłodzenia nieletnich Tomasza i Anieli Trzosów, Sąd Najwyższy w braku ustalenia tego faktu nie może załatwić sporu ostatecznie, lecz jest zmuszony zarządzić na podstawie § 510 k.p.c. usunięcie tego braku.

Zastrzeżenie o kosztach przewodu rewizyjnego opiera się na § 52 k.p.c.

[Przytoczone przepisy: § 52, 194, 282, 503, k.p.c., § 52, 158 ABGB]